

**PRZEWODNICZĄCY
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA
WP.420.4.2026**

Warszawa, 16 marca 2026 r.

**Dariusz Salamończyk
Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu**

W odpowiedzi na pismo z dnia 19 stycznia 2026 r. uprzejmie przedstawiam
w załączeniu opinię Krajowej Rady Sądownictwa w przedmiocie poselskiego projektu ustawy
o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz ustawy - Kodeks wykroczeń (SPS-III.020.5.2026).

Wiceprzewodniczący Krajowej Rady

Sądownictwa

sędzia Rafał Puchalski

/podpisano elektronicznie/

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L. dz. SPS-III.020.5.16.2026

Data wpływu 18. III. 2026

KRAJOWA RADA SĄDOWNICTWA

centrala: 22 379 28 40

fax: 22 379 27 94

biuro@krs.gov.pl

www.krs.pl

Klauzula RODO: <https://krs.pl/pl/kontakt>

ePUAP: /rada/SkrytkaESP

e-doręczenia: AE.PL-80733-66380-VBWW-18

ul. Rakowiecka 30

02-528 Warszawa

OPINIA
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA

z dnia 12 marca 2026 r.

**w przedmiocie projektu ustawy o zmianie ustawy – o zmianie ustawy - Kodeks karny
oraz ustawy - Kodeks wykroczeń**

Krajowa Rada Sądownictwa, po zapoznaniu się z projektem ustawy o zmianie ustawy – o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz ustawy - Kodeks wykroczeń (SPS-III.020.5.2026), przedstawionym przy piśmie Zastępcy Szefa Kancelarii Sejmu z dnia 19 stycznia 2026 r., opiniuje go pozytywnie, zgłaszając poniższą uwagę.

Projektodawcy w uzasadnieniu wskazują, że w polskim systemie prawnym brak skutecznych rozwiązań, które eliminowałyby albo przynajmniej ograniczały praktykę utrudniania kontaktów pomiędzy dzieckiem a bliską mu osobą, zwłaszcza matką czy ojcem.

Rada podziela przytoczoną konstatację i dostrzega, że przedmiotowe zjawisko w praktyce sądów opiekuńczych nie ma charakteru marginalnego i wywołuje niekorzystne konsekwencje dla rozwoju i funkcjonowania społecznego małoletnich. Utrudnianie, czy uniemożliwianie realizowania kontaktów dziecka z drugim rodzicem godzi w dobro dziecka, niejednokrotnie powodując długotrwałe problemy emocjonalne i psychologiczne, trudności w nawiązywaniu relacji interpersonalnych czy skłonność do uzależnień.

Z powyższych względów pozytywnie należy ocenić propozycję dodanie do ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (dalej k.k.) przepisu, który wprowadza penalizację czynu, polegającego na uporczywym uchylaniu się od wykonania orzeczenia, ugody sądowej lub zawartej przed mediatorem w przedmiocie uregulowania kontaktów z dzieckiem.

Wątpliwość Rady nasuwa rozwiązanie zaproponowane w odniesieniu do ugód zawartych przed mediatorem. Projektodawcy odstępują od doprecyzowania, by odpowiedzialności karnej podlegał ten kto uporczywie uchyla się wykonania ugody zawartej przed mediatorem, zatwierdzonej przez Sąd, w trybie art. 183¹⁴ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1568 z późn. zm.) (dalej k.p.c.), która ma wówczas moc prawną ugody zawartej przed sądem (art. 183¹⁵ k.p.c.).

Zatwierdzenie przez sąd ugody zawartej przed mediatorem gwarantuje, że nadaje się ona do wykonania, w szczególności jest pozbawiona sprzeczności czy nie jest niezrozumiała (art. 183¹⁴ § 3 k.p.c.).

Należy również zauważyć, że Trybunał Konstytucyjny w wyroku z 22 czerwca 2022 r., orzekł, że art. 598¹⁶ § 1 w związku z art. 598¹⁵ § 1 k.p.c. w zakresie, w jakim obejmują sytuacje, w których niewłaściwe wykonywanie lub niewykonywanie obowiązków związane jest z zachowaniem dziecka, niewywołanym przez osobę, pod której pieczę dziecko to się znajduje, są niezgodne z art. 48 ust. 1 zdanie drugie oraz art. 72 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej¹.

Polemizując z argumentacją zawartą w uzasadnieniu projektu, by wśród przesłanek omawianej regulacji znalazły się także ugody zawarte przed mediatorem, które nie zostały zatwierdzone przez sąd, co uzasadniać ma praktyka, że wielokrotnie oczekiwanie na zatwierdzenie przez sąd ugody zawartej przed mediatorem trwa wiele tygodni lub miesięcy, Rada podnosi, że w świetle projektowanego przepisu jedną z przesłanek występku ma być uporczywość uchylania się od wykonania orzeczenia lub ugody, a immamentną jej cechą jest powtarzalność, nie jednorazowość.

Zwrócić należy także uwagę na treść art. 183¹⁴ § 1 k.p.c., który nakłada na sąd obowiązek przeprowadzenia postępowania co do zatwierdzenia ugody zawartej przed mediatorem niezwłocznie tzn. możliwie jak najszybciej. W takiej sytuacji należy odpowiednio stosować art. 781¹ k.p.c., z którego wynika, że wniosek o nadanie klauzuli wykonalności sąd rozpoznaje niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie trzech dni od dnia jego złożenia².

Przewodniczący
Krajowej Rady Sądownictwa

sędzią Dągnara Pawelczyk-Woicka

Tłoczono z polecenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

¹ Wyrok TK z 22.06.2022 r., SK 3/20, OTK-A 2022, nr 46.

² T. Ereciński [w:] P. Grzegorzczak, J. Gudowski, K. Markiewicz, M. Wałasik, K. Weitz, T. Ereciński, *Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Tom II Postępowanie rozpoznawcze*, LEX/el. 2022, art. 183(14).